

DIU-DIU0.070.6.2024.SP

Warszawa, 23 grudnia 2024 roku

Pani Katarzyna Przewalska
Dyrektor
Departament Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Szanowna Pani Dyrektor,

w nawiązaniu do pisma Ministerstwa Finansów z dnia 19 grudnia 2024 r. (znak sprawy: FN5.054.4.2024) w związku z zapytaniem nr 2058, skierowanym przez Pana Posła Marka Biernackiego w sprawie działań Komisji Nadzoru Finansowego (dalej również: „KNF”, „Komisja”) w zakresie nadzoru nad rynkiem ubezpieczeń, przekazuję poniższe informacje.

KNF działa na podstawie przepisów prawa i w zakresie określonym w tych przepisach. W kontekście zapytania Pana Posła Biernackiego w szczególności wskazać tutaj należy na ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838 z późn. zm.), dalej: „uduir”. Zgodnie z art. 329 ust. 1 uduir KNF sprawuje nadzór nad zakładami ubezpieczeń wykonującymi działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zakładami reasekuracji wykonującymi działalność reasekuracyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Kolejną ustawą regulującą uprawnienia KNF na rynku ubezpieczeniowym jest ustawa z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2024 r. poz. 1214). Ustawa określa zasady wykonywania działalności w zakresie dystrybucji ubezpieczeń osobowych i majątkowych oraz dystrybucji reasekuracji. Kompetencje Komisji w przedmiotowej ustawie zostały rozszerzone o nadzór nad dystrybutorami ubezpieczeń, którymi są zakłady ubezpieczeń, agenci ubezpieczeniowi, agenci oferujący ubezpieczenia uzupełniające oraz brokerzy ubezpieczeniowi w rozumieniu przedmiotowej ustawy.

Uprawnienia KNF są także wskazane w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2500 z późn. zm.). Ustawa przewiduje uprawnienia nadzorcze Komisji w zakresie likwidacji szkód z umów obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników z tytułu posiadania

gospodarstwa rolnego i obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych.

Odnosząc się do podnoszonego przez Pana Posła Biernackiego zagrożenia „dwuznaczością zawieranych umów” wskazać należy, że art. 15 ust. 5 uduir wprowadza obowiązek aby postanowienia umowy ubezpieczenia, ogólnych warunków ubezpieczenia oraz innych wzorców umowy sformułowane niejednoznacznie interpretować na korzyść ubezpieczającego, ubezpieczonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

W zakresie poszczególnych pytań zadanych w piśmie Pana Posła Biernackiego proszę przyjąć następujące wyjaśnienia.

W odpowiedzi na pytanie:

- Czy organy państwa prowadzą, w interesie bezpieczeństwa obywateli, bieżącą analizę zagrożeń związanych z funkcjonowaniem rynku ubezpieczeniowego?, wskazuję, że:

zgodnie z art. 330 ust. 1 uduir nadzór nad zakładem ubezpieczeń i zakładem reasekuracji opiera się na podejściu prospektywnym i bazującym na ocenie ryzyka. W ramach tego podejścia nadzór obejmuje bieżącą weryfikację wykonywania działalności ubezpieczeniowej lub działalności reasekuracyjnej oraz badanie przestrzegania przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przepisów prawa określających wymogi związane z ich działalnością. Proces nadzoru ubezpieczeniowego jest realizowany z wykorzystaniem następujących narzędzi i działań:

- 1) Badanie i Ocena Nadzorcza (BION);
- 2) System Wczesnego Ostrzegania (SWO);
- 3) analiza nadzorcza, obejmująca działania licencyjne, analityczne i inspekcyjne w stosunku do poszczególnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, a także analizy dotyczące sektora ubezpieczeniowego jako całości, w tym odnoszące się do stabilności finansowej tego sektora;
- 4) inne działania o charakterze nadzorczym (w tym przeprowadzanie kontroli działalności dystrybutorów ubezpieczeń, czy prowadzenie postępowań administracyjnych w przedmiocie stwierdzonych nieprawidłowości).

W odpowiedzi na pytania:

- Jakie anomalie na tym rynku występują najczęściej?

- Jakie systemowe działania podejmują organy państwa by wyeliminować?, uprzejmie wskazuję, że:

mając na uwadze obszerność materii, której dotyczą powyższe pytania, w załączeniu do niniejszego pisma pozwalam sobie przekazać *Sprawozdanie z działalności Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Komisji Nadzoru Finansowego w 2023 r.* (dalej: „Sprawozdanie”). Przedmiotowy dokument stanowi zbiorcze podsumowanie działań Komisji dokonywanych w uprzednim roku kalendarzowym (sprawozdanie za 2024 rok nie zostało jeszcze sporządzone). W Sprawozdaniu, na stronach 17-18, zostały opisane najważniejsze działania KNF zrealizowane w ramach sektora ubezpieczeniowego. Z kolei na stronach od 94 do 106 przedstawiono szczegółowe działania nadzorcze, licencyjne i inspekcyjne. Ponadto, na stronie 107 przedmiotowego dokumentu znajduje się rozdział poświęcony przeciwdziałaniu

niewłaściwym praktykom w działalności podmiotów podlegających nadzorowi Komisji, mogącym naruszać interesy uczestników rynku finansowego.

Z poważaniem

Sławomir Pomarański

p.o. Dyrektora

Departamentu Inspekcji Ubezpieczeniowych

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Załącznik:

Sprawozdanie z działalności Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Komisji Nadzoru Finansowego w 2023 r.